

Kız ve Turna

Çınar BİBER

Kız ve Turna

Çınar BİBER

Her ilkbahar Lily, küçük kahverengi defteriyle bataklığın yanında beklerdi. Sarı yağmur çizmelerini ve kırmızı atkısını giyer, vahşi dostunun ilk işaretine hazır olurdu. Bataklık, uzun sazlar ve yumuşak çamurla dolu geniş, ıslak bir yerdi. Lily, yeşil şeyler ve tatlı su kokusunu severdi. Hiç kıpırdamadan oturup gökyüzünü izlerdi.

Bir sabah, uzun bir turna gökyüzünden aşağı süzüldü. Kurşuni gri bir gövdesi, beyaz bir yüz çizgisi ve parlak kırmızı bir tepesi vardı. Sağ bacağında gümüş bir halka parlıyordu. Lily nefesini tuttu. Turna, uzun ince bacaklarıyla sığ suda yavaşça yürüdü. Gagasını daldırıp kıvranan bir balığı çıkardı.

Lily defterine yazdı: 'Turna bugün geri geldi. Çok uzun. Kırmızı tepe. Gümüş halka.' Turnaya, sudaki söğüt ağacından esinlenerek Söğüt adını verdi. Her gün okuldan sonra Söğüt'ü izledi. Turna utangaç ama zarifti. Hiç yaklaşımadı ama hep aynı yere geri döndü. Lily onu tanıdığı için kendini şanslı hissetti.

İlkbahar yaza döndü ve Söğüt bataklıkta kaldı. Lily defterini çizimler ve notlarla doldurdu. Şöyle yazdı: 'Söğüt küçük balıkları ve su böceklerini yemeyi sever. Söğüt dinlenmek için tek bacağı üzerinde durur.' Turnaların dikkatli ve sabırlı olduğunu öğrendi. Yemek yemek ve uyumak için sessiz yerlere ihtiyaçları vardı. Lily, Söğüt'ün yuvasını korumak istedi.

Bir gün Lily bataklıkta yeni bir şey gördü. Turuncu baretli ve sarı yelekli iki işçi yeri ölçüyordu. Gri sakallı uzun bir adam elinde bir dosya tutuyordu. Sazları işaret edip, 'Buraya inşa edeceğiz,' dedi. Lily'nin kalbi hızla çarptı. 'Ama burası bataklık!' dedi. 'Turna burada yaşıyor!' Adam şaşkın göründü.

Okulda Lily sınıfına bataklığı ve Söğüt'ü anlattı. Öğretmeni Bayan Patel, turkuaz hırkasını ve gümüş gözlüklerini takmıştı. Nazikçe dinledi. 'Bu gerçek bir sorun,' dedi Bayan Patel. 'Nasıl yardımcı olabiliriz?' Lily turna gerçekleriyle dolu defterini düşündü. 'İnsanlara bataklığın neden önemli olduğunu gösterebiliriz,' dedi. Sınıf başını salladı. Yardım etmek istiyorlardı.

Çocuklar büyük bir sergi planladı. Söğüt'ün resimlerini yaptılar ve turnalar hakkında bilgiler yazdılar. Lily defterini getirdi. 'Turnalar binlerce kilometre uçar,' diye okudu. 'Dinlenmek ve yemek yemek için güvenli yerlere ihtiyaçları var.' Diğer çocuklar sazlar ve suyla bir bataklık maketi yaptı. Bayan Patel afişleri asmalarına yardım etti. 'Herkesi davet edin,' dedi. 'Sesiniz önemli.'

Sergi günü okul salonu doldu. Lily şans getirsin diye sarı çizmelerini giydi. Defter sayfalarının yanında durup Söğüt'ün hikâyesini anlattı. Yorgun göçmen kuşların böyle bataklıklara neden ihtiyaç duyduğunu açıkladı. 'Söğüt her ilkbahar geri gelir,' dedi. 'Buraya inşa edersek turnalar nereye gider?' İnsanlar dikkatle dinledi. Bazıları not aldı.

Şantiye şefi Bay Hale de geldi. Turuncu baretini takmış, dosyasını taşıyordu. İlk başta sert göründü. Ama çocukların çizimlerine bakmak için durdu. Göçmen kuşlar hakkındaki bilgileri okudu. 'Turnaların bu kadar uzağa uçtuğunu bilmiyordum,' dedi. Lily ona defterini gösterdi. 'Söğüt'ün gümüş bir halkası var,' dedi. 'Uzaklarda biri onu inceliyor.'

Bay Hale uzun bir an sessiz kaldı. Sonra, 'Bir patronum var ama kulaklarım da var. Siz çocuklar beni düşündürdünüz,' dedi. Maket bataklığa ve afişlere baktı. 'Belki inşa etmek için başka bir yer bulabiliriz,' dedi. 'İlkbaharda su basmayan bir yer.' Lily'nin içi hafifledi. 'Teşekkür ederim,' diye fısıldadı.

Haftalar sonra Bay Hale bataklığa bir haberle geldi. 'Yolun yakınında kuru bir tarla bulduk,' dedi. 'Bataklık kalabilir.' Lily sarı çizmeleriyle zıpladı. Sınıf arkadaşları sevinçle bağırdı. Bayan Patel gülümseyip, 'Başardın, Lily,' dedi. Lily defterine baktı. 'Hepimiz başardık,' dedi. 'Ve Söğüt yardım etti.'

O ilkbahar Lily yine bataklığın yanında bekledi. Tanıdık bir ses duydu. Söğüt geniş kanatlarıyla süzölüp sığ suya indi. Bacağındaki gümüş halka parladı. Lily defterine yazdı: 'Söğüt geri geldi. Bataklık güvende.' İçi ısındı. Vahşi bir dostu sevmek bazen onun yuvasını korumak demektir, hem de uzaktan.

Lily bütün yaz bataklığı ziyaret etmeye devam etti. Söğüt'ü güneş ışığında tek bacağı üzerinde dururken çizdi. Bay Hale bir kez uğrayıp, 'Yeni bina güzel yükseliyor. Ve turna hâlâ burada,' dedi. Lily gülümsedi. İnsanların dinlediklerinde fikirlerini değiştirebileceğini biliyordu. Bataklık yine hayat doluydu. Kurbağalar şarkı söylüyor, yusufçuklar dans ediyordu.

Rüzgârlı bir gün Söğüt kanatlarını açıp gökyüzüne yükseldi. Lily turna minik bir nokta olana kadar izledi. 'Hoşça kal, Söğüt,' dedi. 'Gelecek ilkbahar görüşürüz.' Turnanın başka bir bataklığa, çok uzağa uçtuğunu biliyordu. Ama bu bataklığın onu bekleyeceğini de biliyordu. Ve o da defteri ve sarı çizimleri bekleyecekti.

Okula dönen Lily defterini sınıfa gösterdi. 'Söğüt kış için gitti,' dedi. 'Ama bataklık hâlâ burada.' Bayan Patel başını salladı. 'Vahşi bir dostun yuvasını korumak büyük bir iştir,' dedi. 'Ve sen bunu başardın.' Lily gurur duydu. Söğüt'ü sevmenin sadece turnayı değil, bütün bataklığı önemsemek olduğunu biliyordu.

İlkbahar yine geldiğinde Lily kırmızı atkısı dalgalanarak bataklığın yanında durdu. Bir ses duydu ve gökyüzünde uzun gri bir şekil gördü. Söğüt'tü. Lily defterini açıp yazdı: 'Söğüt geri döndü. Bataklık onun yuvası.' Bunun en güzel hikâye olduğunu biliyordu. Ve her ilkbaharda bir kez daha yazmaya devam edecekti.